

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landsthinget. № 69.

Trettende Session.

32te Møde.

Tirsdagen den 10de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Drejer: Jeg deler den Mening, at meget store Præstegaardsablinger, hvad enten de betragtes med Hensyn til Præsteembedets Løn eller fra et statsøkonomisk Standpunkt, ere uhenfigtsmæssige, og jeg kan saaledes ikke Andet end billige Bestræbelser for at see Præstegaardenes Jordtilliggende indskrænket, hvor samme er overdrevent stort. Men paa den anden Side anseer jeg det for ligesaa urigtigt at gaae for vidt i Bestræbelserne efter at tilveiebringe Formindskelse. Jeg troer endog, det ligger fuldt saameget i Menighedens som i Præstens Interesse, at Præstegaarden dog er saa stor, at den foruden Driftsomkostningerne kan afgive ikke blot den fornødne Befordring paa Embedsreiser, men tillige saameget af sædvanlige Landbrugsproducter, som en Familie behøver, der hverken kan eller bør aflutte sig fra sin Omgivelse eller undbrage sig for at vise jævn Gæstfrihed. Men fremfor Alt vilde det efter min Mening være uheldigt, om Præstegaardene paa Landet bleve saa smaa, at Præsten derved sattes i en Stilling, der nødte ham til altfor ofte at tage sin Tilflugt til Krav paa de saakaldte Billigheder af Sognebeboerne, Noget, hvorved der altfor let vilde kunne fremkaldes et beklageligt Forhold imellem Præst og Menighed. Hvad der nu med de paapegede fleerstidige Hensyn for Die kan betragtes som passende Jordtilliggende til Præstegaarden, er det vistnok meget usikkert at opgive. Det be-

roer for en stor Deel paa et Skjøn, hvorved atter mange reent locale Forhold komme i Betragtning, og jeg anseer det derfor for rigtigt og maaskee for den eneste Udvei for at faae et ordentligt Resultat, at der, som foreslaaet, dannes særlige Commissioner med det Hverv at udfinde, hvad der maa ansees for passende. Men jeg er imidlertid tillige enig med den sidste ærede Taler i, at det ikke gaaer an at stille det saaledes hen i det Uvisse, saaledes som Fleertallets Forslag gjør, men at Loven selv foruden den almindelige Udtalelse bør indeholde noget mere Bestemt til Veiledning for Commissionerne og for Ministeren, der skal udfærdige de fornødne Instruxer for Commissionen. Jeg afviger imidlertid forsaavidt fra det nævnte Medlem, som jeg antager, at man ikke kan opgive noget Andet bestemt end Kobholdet, da Hesteholdet i alt Væsentligt beroer paa locale Forhold, der maae bedømmes i hvert enkelt Tilfælde, og desuden er Noget, der ikke kan angives i et vist Forhold til Antallet af Røer. Hesteholdets Størrelse afhænger deels af Jordtilliggendets paa Kobholdet begrundede Størrelse, deels af de foresaldende Embedsreiser, hvorhos ogsaa Jordsmonnets Beskaffenhed og andre Localiteter komme i Betragtning. Jeg har saaledes ikke kunnet blive staaende ved at tiltræde den sidste ærede Talers Forslag, men har troet dertil at burde knytte det Forslag, som findes under 59 a og som gaaer ud paa at betegne som et for Præsteembedet under almindelige Forhold passende Målsbrug det, hvorpaa der kan holdes 6 à 8 Røer foruden de til Embedsreiser og Målingens Drift fornødne Heste. Naar da dette